

عنوان مقاله:

ساز و کارهای عملیاتی در تحقق مرجعیت علمی (با رویکرد تاریخی)

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت، دوره 32، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

غلامحسین رحیمی - استاد مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله با توجه به وضع موجود علم و فناوری در کشور، سازوکار عملیاتی برای نیل به مرجعیت علمی پیشنهاد می شود. برای این منظور از شواهد تاریخی در دوران شکوفایی تمدن اسلامی بهره گرفته می شود. «دانش» قدیم بخشی از تحولات علمی و فنی تاریخ تمدن بشری را تشکیل می دهد، با این قید که اینک به صورت مستقیم قابل بهره برداری نیست. اما «منش» علمی قدیم که شکوفایی تمدن های بزرگ را رقم زده است، قابل طرح و بهره گیری است. در این مقاله بخشی از منش و سنت علمی دوره اسلامی که در مرجعیت علمی آن نقش موثر داشتند، معرفی می شود. دلیل طرح چنین موضوعی آن است که این موارد در زمان حاضر نیز برای دستیابی به مرجعیت علمی قابل بهره گیری است. بر این اساس، مبتنی بر تجربیات تاریخی و با توجه به وضع موجود علم در ایران، نکاتی برای حرکت به سوی مرجعیت علمی طرح و بررسی می شود. در این مقاله با توجه به وضع موجود علم و فناوری در کشور، سازوکار عملیاتی برای نیل به مرجعیت علمی پیشنهاد می شود. برای این منظور از شواهد تاریخی در دوران شکوفایی تمدن اسلامی بهره گرفته می شود. «دانش» قدیم بخشی از تحولات علمی و فنی تاریخ تمدن بشری را تشکیل می دهد، با این قید که اینک به صورت مستقیم قابل بهره برداری نیست. اما «منش» علمی قدیم که شکوفایی تمدن های بزرگ را رقم زده است، قابل طرح و بهره گیری است. در این مقاله بخشی از منش و سنت علمی دوره اسلامی که در مرجعیت علمی آن نقش موثر داشتند، معرفی می شود. دلیل طرح چنین موضوعی آن است که این موارد در زمان حاضر نیز برای دستیابی به مرجعیت علمی قابل بهره گیری است. بر این اساس، مبتنی بر تجربیات تاریخی و با توجه به وضع موجود علم در ایران، نکاتی برای حرکت به سوی مرجعیت علمی طرح و بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

مرجعیت علمی، علم، تمدن ایران و اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1831417>

